

Sygn. akt VU 9/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

14 czerwca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wiesław Jakubiec

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : Tomasz Kałuża-Herok

po rozpoznaniu 14 czerwca 2019 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o świadczenie rehabilitacyjne

na skutek odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 13 listopada 2018 roku

sygn. (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej A. K. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 1 września 2018 roku do 30 września 2018 roku oraz zwalnia z obowiązku zwrotu pobranego świadczenia rehabilitacyjnego za wyżej wymieniony okres;
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonej kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V U 9/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 13 listopada 2018 roku, nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonej A. K. prawa do wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 1 września 2018 roku do 30 września 2018 roku oraz zobowiązał ją do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego wraz z odsetkami w łącznej kwocie 1 640,68 zł. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż ubezpieczona w okresie orzeczonej niezdolności do pracy wznowiła działalność gospodarczą i 4 września 2018 roku zgłosiła pracownika na umowę zlecenie, a tym samym wykorzystwała świadczenie rehabilitacyjne niezgodnie z jego celem.

W odwołaniu ubezpieczona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie jej prawa do wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego za sporny okres oraz stwierdzenie braku zobowiązania do zwrotu nienależnie

pobranego świadczenia wraz z odsetkami. Nadto, wniosła o zwrot kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazała, iż wznowienie działalności gospodarczej i zgłoszenie pracownika na umowę zlecenie to czynności strictly materialno-prawne, których nie można uznać za wykonywanie pracy zarobkowej lub wykorzystywanie zwolnienia niezgodnie z jego celem. Co więcej, ubezpieczona wskazała, iż czynności tych nie wykonywała osobiście ale poprzez męża na podstawie udzielonego mu pełnomocnictwa.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i potrzymał wcześniejsze twierdzenia.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczona prowadzi od 1 września 2009 roku pozarolniczą działalność gospodarczą o nazwie FIRMA HANDLOWA (...) A. S.-K. (sklepiki na terenie szkół w dzielnicach R.- P. i R. –L.) i z tego tytułu podlegała ubezpieczeniu społecznemu m.in. w okresie od 2 września 2016 roku do 30 czerwca 2018, a obecnie od 3 września 2018 roku. Działalność ubezpieczonej była zawieszona w okresie od 1 lipca 2018 roku do 2 września 2018 roku.

17 lipca 2017 roku ubezpieczona przeszła operację kręgosłupa. W związku z niezdolnością do pracy z powodu schorzeń kręgosłupa, ubezpieczona pobierała od czerwca 2017 roku zasiłek chorobowy, a następnie świadczenie rehabilitacyjne w okresach: od 11 grudnia 2017 roku do 10 marca 2018 roku, od 11 marca 2018 roku do 9 kwietnia 2018 roku, od 10 kwietnia 2018 roku do 8 lipca 2018 roku, od 9 lipca 2018 roku do 6 października 2018 roku oraz o 7 października 2018 roku do 5 grudnia 2018 roku.

W okresie niezdolności do pracy, ubezpieczona nie wykonywała żadnych obowiązków wynikających z prowadzonej działalności gospodarczej. Na mocy udzielonego 1 czerwca 2017 roku przez ubezpieczoną pełnomocnictwa, czynności związane z prowadzeniem firmy, wykonywał jej mąż K. K., który m.in. 4 września 2018 roku zawarł umowę zlecenie z pracownicą zatrudnianą we wcześniejszych okresach - M. S. .

Ubezpieczona nie była pouczona przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych przed lub w trakcie pobierania zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego o braku prawa do świadczeń wypłaconych mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymania ich wypłaty.

Decyzją z 13 listopada 2018 roku, nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonej A. K. prawa do wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 1 września 2018 roku do 30 września 2018 roku oraz zobowiązał ją do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego wraz z odsetkami w łącznej kwocie 1 640,68 zł.

Dowód: akta organu rentowego: zgłoszenie do ubezpieczania, potwierdzenie o dobrowolnym ubezpieczeniu, wnioski o świadczenie rehabilitacyjne, orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z: 4.12.2017r., 21.03.2018r., 21.09.2018r; decyzje ZUS z: 19.12.2017r., 24.04.2018r., 13.11.2018r. wraz z protokołem i z 25.10.2018r; zaświadczenia lekarskie, oświadczenia do celów świadczenia rehabilitacyjnego, zaświadczenia płatnika składek;

umowy zlecenie k.13 i k.44-63 pełnomocnictwo z 1.06.2018r. k.14, zeznania świadka K. K. k. 32v., przesłuchanie ubezpieczonej k.32v.-33, karta leczenia szpitalnego k.42-43, pismo z 23.01.2019 k. 21

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci w/w dokumentów, a także w oparciu o dowody z zeznań świadka K. K. i z przesłuchania ubezpieczonej. Wskazane dowody wzajemnie się uzupełniały tworząc spójny i logiczny obraz sprawy.

Sąd ustalił co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Jak stanowi art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014 r., poz. 159 ze zm.) świadczenie rehabilitacyjne przysługuje

ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy.

Na mocy art. 17 ust. 1 ww. ustawy ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Zgodnie z art. 22 ww. ustawy do świadczenia rehabilitacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy m.in. art. 17.

Jak stanowi przepis art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121 j.t. ze zm.) osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11.

Na podstawie art. 84 ust. 2 ustawy systemowej, za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się: 1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania; 2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzania w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

Jak wykazało postępowanie dowodowe, ubezpieczona w okresie swojej niezdolności do pracy nie wykonywała żadnych czynności w ramach swojej działalności gospodarczej. Czynności te wykonywał za nią jej mąż na podstawie udzielonego mu przez ubezpieczoną pełnomocnictwa. Organ rentowy nie wykazał ani złej woli ubezpieczonej czy świadomego wprowadzania w błąd organu rentowego ani faktu świadczenia pracy. Wypłacone świadczenie jest zatem świadczeniem należnym, wobec tego ubezpieczona nie jest zobowiązana do jego zwrotu.

Na marginesie wskazać należy, iż błędne jest stanowisko organu, który uważa, iż odsetki biegną od daty wypłaty nienależnego świadczenia. Organ rentowy nie miał podstaw do żądania od ubezpieczonego odsetek od pobranego świadczenia za okres sprzed wydania decyzji w tym przedmiocie. Wymagalność roszczenia o jego zwrot następuje bowiem dopiero od momentu doręczenia decyzji zawierającej żądanie zwrotu (zob. np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 9 lutego 2016 r., sygn. III AUa 724/15).

Mając na uwadze powyższe, Sąd działając na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej A. K. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 1 września 2018 roku do 30 września 2018 roku oraz zwolnił z obowiązku zwrotu pobranego świadczenia rehabilitacyjnego za wyżej wymieniony okres.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art. 98 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy i na podstawie na podstawie § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804). Organ rentowy przegrał spór, wobec czego zobowiązany jest do zwrotu na rzecz ubezpieczonego 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.